

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 6. november 2020

Sag BS-33202/2019-HJR
(2. afdeling)

A
(advokat Preben Kønig)

mod

X A/S under konkurs ved kurator, advokat Boris Frederiksen
(advokat Jesper Saugmandsgaard Øe)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Lyngby den 13. juni 2018 (BS - 8474/2017-LYN) og af Østre Landsrets 8. afdeling den 5. marts 2019 (BS-22819/2018-OLR).

Procesbevillingsnævnet har den 27. juni 2019 meddelt A begrænset tilladelse til anke til Højesteret, således at anketilladelsen er begrænset til at angå spørgsmålet om modregning.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jon Stokholm, Vibeke Rønne, Henrik Waaben, Lars Apostoli og Anne Louise Bormann.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande.

Supplerende sagsfremstilling

I et dokument med overskriften "Kaution" og dateret underskrift den 19. september 2013 af A er anført:

"Alskylderkæring uden beløbsbegrænsning
Cpr/Cvr-nummer: ...

Dato: 11-09-2013

A

...

Ovennævnte indestår herved som selvskyldnerkautionist for ethvert beløb som

Cpr/Cvr-nr. ...

A Search A/S [senere X A/S]

...

måtte være eller blive Spar Nord Bank A/S, herunder enhver af dens afdelinger og filialer skyldig uanset skyldgrund.

Kautionen omfatter tillige renter, provision og sagsomkostninger.

Kautionen skal vedblive, så længe Spar Nord Bank A/S har noget beløb tilgode.

Både den rente, som Spar Nord Bank A/S beregner sig over for låntager, og den, der kan gøres gældende over for kautionister, er variabel.

...

Spar Nord Bank A/S er berettiget til uden kautionistens tilladelse at give debitor henstand. I øvrigt underkaster jeg mig de samme betingelser, som debitor er underkastet.

Skulle debitor komme under bobehandling, er Spar Nord Bank A/S, indtil den er fuldt dækket, berettiget til at oppebære dividende, også af det krav, der måtte tilkomme mig i kraft af min regresret, hvad enten regreskravet er opstået før eller efter bobehandlingens begyndelse.

Såfremt nogen indbetaling fra debitors side omstødes, opretholdes kautionistens hæftelse uindskrænket, uanset om kautionisten måtte have modtaget meddelelse fra Spar Nord Bank eller fra låntager om låntagers indbetaling.

...

Såfremt kautionen bliver effektiv, accepterer jeg, at jeg ikke har indtrædelsesret i eksisterende eller efterfølgende stillede sikkerheder."

Som det fremgår af byrettens dom, indgik A og Spar Nord Bank den 3. februar 2015 en "Forligsaftale". I denne aftale hedder det bl.a.:

"A ... erkender herved at skyldte Spar Nord Bank A/S 1.379.550,37 kr. plus forfaldne renter fra 19. juni 2014, hvor der senest er tilskrevet renter.

Det aftales at der kan gives saldokvittering under følgende forudsætninger:

1. Du indbetaler kontant 500.000 kr. senest den 28. februar 2015 ... og vi nedskriver herefter din gæld på 1.379.550,37 kr. til 500.000 kr. Vi nedskriver ligeledes alle rentetilgodehavender.

2. De 500.000 kr. parkeres på en konto rente- og afdragsfrit i f.m. dine amerikanske aktier ... Provenuet ved salg af disse aktier skal anvendes til indfrielse af det indefrosne beløb, således at provenu over 500.000 kr. tilfalder dig.

...

Ved provenu under 500.000 kr. skal Spar Nord Bank A/S for god ordens skyld godkende handlen forlods.

...

Nærværende forlig er udfærdiget som led i akkordering.

Debitor erkender endvidere at skylde Spar Nord Bank A/S ... i skyldige utilskrevne renter fra afskrivningstidspunktet.

Såfremt forligsaftalen ikke overholdes, er hele gælden straks forfalden til betaling.

Endvidere er hele gælden forfalden til betaling i følgende tilfælde:

- Såfremt debtors eget bo tages under offentligt skifte, herunder at debitor indleder gældssanering.
- Debitor afgår ved døden.
- Debitor tager fast ophold udenfor landets grænser

...

Kreditoromkostninger:

Lånebeløbet:	500.000,00
Til Spar Nord Bank A/S:	
Anerkendte renter	0,00
Løbende renter i aftaleperioden	0,00

Det samlede beløb, der skal betales 500.000,00

Hertil kommer de yderligere indbetalinger fra salget af dine amerikanske aktier, som beskrevet på side 1 i denne forligsaftale.

Der findes ingen øvrige omkostninger.

...

Undertegnede erklærer på tro og love
- at jeg intet ejer udover et beskedent indbo, herunder ikke har hel eller delvis dispositionsret over livspolicer der kommer til udbetaling senere ...”

Forligsaftalen er underskrevet af A og af U, Spar Nord Bank.

Det er ubestridt, at A har betalt 725.000 kr. til Spar Nord Bank. Parterne er uenige om, hvorvidt A har betalt yderligere 19.726,03 kr.

Forklaringer

Til brug for Højesteret har A afgivet supplerende forklaring. Endvidere har inkassochef U, Spar Nord Bank, afgivet forklaring.

A har forklaret, at der er noget uklarhed omkring kautionen, men han er i dag af den opfattelse, at kautionen blev kaldt i forbindelse med, at han blev afkrævet beløbet af banken.

Han har været ejer af aktierne og var direktør i X A/S. Selskabet havde en driftskredit i Spar Nord. Selskabet havde også en konto i Danske Bank, men Spar Nord var selskabets hovedbank. Driftskrediten i Spar Nord gik helt tilbage til 2009, hvor kreditten blev overtaget fra et andet selskab. I det selskab, som gælden blev overtaget fra, var der en kaution, men der blev ikke oprettet en kaution i forbindelse med, at gælden blev overtaget af det nu konkursramte selskab. Den 19. september 2013 var datoen, hvor kautionen blev oprettet i det pågældende selskab. Han havde ikke andre selskaber, der havde driftskredit i Spar Nord.

Kautionserklæringen kom først frem i forbindelse med sagen i Østre Landsret. Han havde glemt den. Den blev underskrevet i forbindelse med en forlængelse af kreditten. Han vil tro, at underskrivelsen på kautionen medførte bedre vilkår for selskabet. Den gæld, som selskabet overtog, var på 2,5-3 millioner. Han kan ikke huske, hvad gælden var, da han overtog kautionen, men det var nok omtrent det samme. Han har betalt 12 % i rente siden 2009, samtidig med at de skulle nedbringe kassekreditten med 20.000 kr. om måneden. Han fandt det naturligt, at banken krævede kaution, da det var normal praksis.

I september 2013 var selskabets økonomiske situation anstrengt. Dansk erhvervsliv var ikke sprudlende i denne periode, så han kan ikke huske, om gælden blev frosset lidt. De mistede kunder hurtigere, end de kunne nå at finde nye. Han huskede ikke så meget om perioden frem til forligsaftalen, men der skete det, at selskabet mere og mere benyttede Danske Bank og lukkede lidt ned for brugen af Spar Nord. Dette blev Spar Nord fornærmet over, idet de så ikke længere havde føling med, hvad der skete i selskabet. Han fik at vide af sin

bankmand, at nu ville engagementet med selskabet blive sendt til afvikling. Selskabets konto blev herefter nulstillet, og selskabet havde ingen kreditfacilitet at trække på. Bankmanden sad i Spar Nords afdeling i København. Han blev ringet op af U fra Spar Nords inkassoafdeling i Aalborg, der ville have klarhed over, hvordan han kunne afvikle gælden. Han opfattede det sådan, at det var Us rolle at få indkrævet pengene. Det drejede sig på dette tidspunkt sig om 1.379.000 kr. Han var ikke i stand til bare at udskrive en check. Der var ingen penge at komme efter. Han havde sin personlige konto i Danske Bank. Hans samtaler med U gik ud på, at han skulle kortlægge, hvad han havde af aktiver. Han boede til leje på det tidspunkt. Us rolle var at få så mange af pengene ud af ham som muligt. De eneste aktiver, han havde, var selskaberne og nogle amerikanske aktier. Aktierne var unoterede, og derved kunne man ikke fastslå deres værdi. Firmaerne havde nok negativ egenkapital.

Der har sikkert været nogle justeringer undervejs i forligsaftalen fra februar 2015, men hovedtrækkene har nok været de samme. Han fik tilsendt aftalen fra U i Aalborg, skrev den under og sendte den tilbage. Han ville ikke have underskrevet forligsaftalen, hvis ikke kautionen havde været der. Det var Spar Nord, der udarbejdede forligsaftalen. Der er en klar sammenhæng mellem kautionen og forligsaftalen. På dette tidspunkt skyldte selskabet 1.379.000 kr. Ifølge forliget skulle han betale 500.000 kr. ved udgangen af februar måned. Han ventede nogle penge, som desværre ikke kom. Den 28. februar 2015 kunne han derfor ikke betale de 500.000 kr., hvilket gjorde situationen mere og mere anspændt. U fortalte ham, at hvis de 500.000 kr. ikke blev betalt, så duede aftalen ikke, og så var han tilbage på det fulde beløb. Til sidst lykkedes det ham at betale de 500.000 kr. Han hævede en pension og lånte penge af sin søster. Det var omkring september 2015. Den 15. november 2015 skyldte han ikke længere det fulde beløb, da han havde betalt de 500.000 kr., som var aftalen. Den 17. august 2017 havde han en gæld på 500.000 kr., og han betalte 220.000 kr. eller 240.000 kr. i november 2018. Dette var til fuld og endelig afgørelse af restgælden. Han har betalt ca. 740.000 kr. i alt. De amerikanske aktier gav et provenu på 1,8 mio. i 2019, men på dette tidspunkt havde han lukket aftalen med Spar Nord.

Han har også et selskab, der hedder Y A/S. Det er korrekt, at han den 31. marts 2016 umiddelbart før konkursen overførte 388.031,25 kr. fra dette selskab, således at der stod 230.000 kr. på det nu konkursramte selskabs konto. Baggrunden for overførslen var, at der skulle betales skat i selskabet. De vidste godt, at de var på vej mod konkurs, men de tænkte, at de ikke ville gøre skat mere sure ved ikke at betale. Det overførte beløb var et lån fra Y A/S. Han ejede aktierne i Y A/S. Disse penge havde intet med Spar Nord at gøre. Y havde ingen gæld til selskabet, så det var i realiteten bare et lån.

U forklarede, at han var inkassochef indtil januar 2019, hvor han gik på halv tid. Kautionserklæringen fra september 2013 modtog han i inkassoafdelingen den

14. august 2014 fra deres afdeling i København. Han blev bedt om at få nogle af bankens penge ind fra selskabet. Han kunne rette kravet mod A, som havde underskrevet kautionen, eller mod selskabet.

Han havde ikke et brev i sagen, hvor Spar Nord krævede kautionen indfriet. Normalt ville der ligge en kopi af kravet om indfrielse af kautionen i sagen. Det er sandsynligt, at A er blevet gjort opmærksom på, at han hæftede for gælden i henhold til kautionen. Han tog telefonisk kontakt til A, og herefter var der en del mailkorrespondance. Denne korrespondance endte ud i et forlig. A bestred aldrig, at han skulle hæfte.

Han bad A om at oplyse, hvad han kunne tilbyde, hvilket er normal procedure. Københavnsafdelingen var meget tilfredse med den forligsaftale, der blev lavet. A skulle ikke betale det fulde beløb, men de fik mere tilbage, end hvad de havde forventet, hvilket var grunden til, at de lukkede aftalen. Grunden til, at skyldner slap med et mindre beløb end det, hele gælden lød på, var, at vidnet vurderede, at A ikke var betalingsdygtig. De penge, som A skaffede, var nogle han lånte sig til. Han husker ikke, hvilke aktiver skyldner havde. Deres vurdering var, at det var bedre at få lidt end intet, og de vurderede, at A ingen midler havde. De amerikanske aktier var ikke optaget til nogen værdi. Han ved, at A lånte nogle penge af en svoger. Han blev kontaktet af denne svoger, der ville vide, om As gæld var væk, hvis han lånte ham de penge. De 500.000 kr. faldt meget forsinket. De fik pengene i løbet af et halvt års tid i 2015. Hvis ikke A skaffede pengene, som skulle betales i henhold til forliget, ville aftalen blive ophævet. De gav ham lidt længere frist for at få pengene.

Aftalen lød også på, at A skulle betale noget mere tilbage, så snart han fik penge for de amerikanske aktier. A betalte yderligere 225.000 kr. den 16. november 2018. Det var til indfrielse af restkravet, og de lukkede herefter sagen helt ned. I alt indbetalte A 745.000 kr. Sammenlignet med andre sager, er det ikke så ofte, at de får så mange penge af så stor en gæld. Han vidste ikke noget om, hvad der skete med de amerikanske aktier. Han opfattede dem mere som luft end som værdier. Han er ikke bekendt med, at pengene er blevet overført fra et andet selskab, som A ejede. Han spurgte ikke A, hvordan det gik med aktierne. De havde en skabelon til et forlig, men denne sag var speciel i forhold til aktierne. Det kan være en fejl, at der ikke er henvist til kautionsaftalen i forligsaftalen. Uden en forligsaftale ville sagen være landet i fogedretten. Han arbejder normalt kun med private kunder og har derved ikke brug for at henvise til kautionserklæringer. Han skønnede, at det var det bedste, de kunne få ud af det, og derved blev resten af gælden slettet.

Han havde ikke noget med skylderklæringen at gøre. Han opsagde ikke arrangementet over for selskabet. Han har gjort kautionen gældende over for A i forbindelse med forhandlingerne. Han har sagt, at A skulle betale, idet han havde

kautionsret for gælden. Han rykkede ikke selskabet for betaling af gælden, idet han vurderede, at selskabet ikke havde midler til at betale den.

Anbringender

A har anført navnlig, at han har indfriet X A/S under konkurs' gæld til Spar Nord Bank A/S, der udgjorde 1.379.550,37 kr. Uanset at han ved indfrielsen opnåede akkord med banken, skal han i forhold til konkursboet godskrives dette beløb fuldt ud, jf. konkurslovens § 42, stk. 1.

Han havde som kautionist en tilknytning til gælden, og banken har gjort kautio- nen gældende over for ham. Han er indtrådt i bankens krav ved subrogation, og konkurslovens § 42, stk. 3, finder således ikke anvendelse. Det bestrides, at forligsaftalen kan sidestilles med en overdragelse af gælden til underkurs.

Et kautionskrav anses for stiftet ved kautionistens påtagelse af kautionsforplig- telsen, jf. konkurslovens § 39. Hans modkrav er dermed stiftet den 19. septem- ber 2013, hvor selskabet utvivlsomt ikke var insolvent.

Konkursboet har ikke løftet bevisbyrden for, at han på tidspunktet for indfri- sen vidste eller burde vide, at selskabet var insolvent.

Han kan desuden modregne med et beløb på 388.031,25 kr. Beløbet er indbetalt på Xs konto den 31. marts 2016 fra Y, som er kontrolleret og 100 % ejet af ham. Der bestod ikke noget andet mellemværende mellem X og Y, hvorfor betalingen ud fra en koncernbetragtning reelt må anses for at komme fra ham selv.

X A/S under konkurs har anført navnlig, at A købte fordringen på 1.379.550,37 kr. på selskabet fra Spar Nord Bank den 3. februar 2015. På dette tidspunkt var selskabet insolvent, hvilket A som direktør og eneejer utvivlsomt var eller burde have været bekendt med. Modregning er derfor afskåret, jf. konkurslo- vens § 42, stk. 3, 2. pkt.

Først under landsretssagen gjorde A gældende, at han havde kautionsret for Xs gæld til Spar Nord Bank. Selskabet var allerede insolvent, da A påtog sig kau- tionsforpligtelsen, hvilket han som direktør og eneejer utvivlsomt vidste eller burde have vidst. Allerede af den grund skal modregning nægtes.

Det må lægges til grund, at Spar Nord Bank aldrig har anmodet A om at indfri gælden til banken på baggrund af den afgivne kaution, men alene har gjort ham opmærksom på, at han hæfter, såfremt der ikke blev fundet en mindelig ord- ning. A købte bankens fordring på X til underkurs.

Såfremt Højesteret måtte finde, at der kan ske modregning, gøres det gældende, at modregningen må begrænses til et beløb på 725.000 kr. svarende til det beløb,

som A reelt har betalt for fordringen. Banken må således anses for at have eftergivet selskabet restgælden.

Det er en forudsætning for As modregning med Ys tilgodehavende hos X i hans personlige gæld til dette selskab, at der kan ske identifikation mellem Y og A personligt. Der er ingen holdepunkter for dette. Der kan derfor ikke ske modregning.

Retsgrundlag

Konkurslovens § 42 lyder:

”§ 42. Den, som på fristdagen havde en fordring på skyldneren, kan, selv om fordringen ikke var forfalden, benytte den til modregning med dens fulde beløb over for en fordring, som da tilkom skyldneren, medmindre modregning var udelukket på grund af fordringernes beskaffenhed.

...

Stk. 3. En fordring på skyldneren, som er erhvervet fra tredjemand ved overdragelse eller retsforfølgning senere end tre måneder før fristdagen, kan ikke anvendes til modregning over for en fordring, som skyldneren havde, da den anden erhvervede sin fordring. Det samme gælder, hvis erhvervelsen er sket tidligere og erhververen da indså eller burde indse, at skyldneren var insolvent.

...”

Konkursloven fra 1977 bygger på bl.a. betænkning nr. 606/1971. I lovforslagets bemærkninger til konkurslovens § 42 er alene henvist til betænkningen, og i bemærkningerne til betænkningens lovudkast § 40, stk. 2, svarende til den nu gældende § 42, stk. 3, hedder det bl.a.:

” Til stk. 2. Opkøb af fordringer på den, man skylder penge, vil i reglen skyldes ønsket om at slippe billigere fra at betale sin gæld, fordi fordringerne på grund af debtors tvivlsomme betalingsevne kan fås billigt. En sådan spekulation bør ikke kunne gennemføres på de øvrige konkurskreditorens bekostning. Konkurslovens § 15 bestemmer derfor, at hvis fordringen er erhvervet på et tidspunkt, hvor skyldneren (den senere fallent) har standset sine betalinger eller af andre grunde måtte anse sit falissement som nært forestående, og erhververen vidste dette, kan modregning ikke ske. Denne begrænsning er imidlertid for snæver. Den særlige fordel, som modregning over for konkursboet indebærer til skade for boets øvrige kreditorer, bør ikke tillades, når der er en gennemsnitlig betydelig risiko for, at adgangen til modregning er skabt på illoyal måde. Er fordringen på boet erhvervet ved overdragelse inden for den sidste tid før konkursen, og havde erhververen allerede da en

skyld til den senere fallent, er der en sådan fare for, at erhververen har skaffet sig fordringen billigt for at slippe lettere ved betaling til et senere konkursbo, at modregning bør nægtes. Selve erhvervelsen af fordringen angribes ikke, og erhververen kan altså få dividende af fordringen i boet; da han oftest har købt fordringen til betydelig underkurs, er det ikke givet, at han lider noget større tab. Ligesom ved omstødelse har man valgt at sætte en frist på 3 måneder regnet fra fristdagen, jfr. § 1, for den ubetingede nægtelse af adgang til modregning. Er erhvervelsen sket mere end 3 måneder før fristdagen, kan fordringen anvendes til modregning, medmindre det påvises, at erhververen ved erhvervelsen kendte eller burde kende den anden parts insolvens. Bevisbyrden påhviler her boet. Var erhververen i ond tro om solvensen, er der ikke rimelig grund til at beskytte hans forventning om dækning gennem modregning. Som i andre moderne lovregler sidestilles »burde-viden« med egentlig viden, jfr. nedenfor ved kapitel 8.

...

Reglen i stk. 2 gælder kun, hvor fordringen er erhvervet fra trediemand ved overdragelse eller kreditorforfølgning. Er fordringen opstået ved en direkte aftale med den senere fallent, er den særlig mistænkelige karakter ikke til stede. Heller ikke indfrielse af skyldnerens gæld til trediemand falder normalt ind under stk. 2, selv om indfrieren får et regreskrav mod skyldneren. Er en overdragelse af en fordring maskeret som indfrielse af en skyld, som indfrieren ingen tilknytning havde til, må bestemmelsen dog kunne anvendes, eventuelt i kraft af en analogi."

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen for Højesteret

A blev ved landsrettens dom i medfør af selskabslovens § 215, stk. 1, pålagt at betale 1.446.283,88 kr. med tillæg af rente til X A/S under konkurs. Beløbet omfatter midler, som A som direktør og eneejer i selskabet har overført til sig selv og anvendt til finansiering af sit eget og sine nærtstående privatforbrug i årene før konkursen i april 2016.

For Højesteret angår sagen, om A over for konkursboet kan modregne med et tilgodehavende på 1.379.550,37 kr., subsidiært et mindre beløb, som han angiver at have i selskabet efter at have indfriet dets gæld til Spar Nord Bank A/S.

Herudover er spørgsmålet, om A i sin gæld til konkursboet kan modregne med et beløb på 388.031,25 kr., som selskabet Y A/S indbetalte til X den 31. marts 2016.

Modregning, gælden til Spar Nord Bank

Der skal her i første række tages stilling til, om der, da A overtog Xs gæld til Spar Nord Bank, var tale om overdragelse af en fordring til underkurs, eller om A indfrie en kautionsforpligtelse for selskabets gæld, som han i september 2013 havde påtaget sig over for banken. Hvis der var tale om indfrielse af en kautionsforpligtelse, som berettiger A til at modregne, er spørgsmålet i anden række, om modregning kan ske med gældens pålydende, eller om modregning alene kan ske med det beløb, som han betalte til banken.

Det er ubestridt, at A i september 2013 over for Spar Nord Bank påtog sig at indestå som selvskyldnerkautionist for ethvert beløb, som X var eller måtte blive banken skyldig. Det er endvidere ubestridt, at A den 3. februar 2015 indgik en forligsaftale med banken, hvorefter banken som led i en akkordering ville give saldokvittering for selskabets gæld på 1.379.550,37 kr., mod at A foretog nærmere specificerede indbetalinger til banken.

Højesteret lægger til grund, at forliget er opfyldt fra As side, og finder det alene bevist, at han indbetalte i alt 725.000 kr. til banken.

Spørgsmålet er herefter, om konkurslovens § 42, stk. 3, er til hinder for, at A i sin gæld til X under konkurs modregner med den fordring mod selskabet, som han overtog fra Spar Nord Bank.

Det fremgår af ordlyden af § 42, stk. 3, og dens forarbejder, at bestemmelsen alene gælder, når fordringen er erhvervet ved overdragelse eller retsforfølgning. Hvis fordringen er erhvervet ved indfrielse af skyldnerens gæld til tredje mand, vil forholdet normalt ikke falde ind under § 42, stk. 3.

I forligsaftalen fra februar 2015 er det ikke anført, at As betaling til Spar Nord Bank havde baggrund i en kaution for Xs gæld. Der er heller ikke skriftlig dokumentation for, at banken gjorde kaution gældende. Som nævnt var der imidlertid tale om, at A kautionerede for gælden til banken, og Højesteret finder, at det på den baggrund må have formodningen for sig, at hans betaling skete til opfyldelse af kautionsforpligtelsen. Denne sammenhæng understøttes af Us forklaring og af, at det i forligsaftalen er anført "... vi nedskriver herefter din gæld...".

Højesteret finder derfor, at As overtagelse af fordringen mod X må anses for sket ved indfrielse af hans kautionsforpligtelse over for banken (subrogation).

Herefter, og da der ikke er oplyst omstændigheder, som kan føre til et andet resultat, finder Højesteret, at konkurslovens § 42, stk. 3, ikke kan føre til, at A er afskåret fra at modregne over for konkursboet på grundlag af fordringen. Højesteret finder imidlertid, at A kun kan foretage modregning med det beløb på 725.000 kr., som han betalte til banken ved indfrielsen af fordringen.

Modregning, indbetalingen fra Y A/S

A har anført, at der mellem Y, som han kontrollerer og ejer 100 %, og X ikke bestod noget andet mellemværende, hvorfor betalingen ud fra en koncernbetragtning reelt må anses for at komme fra ham selv.

Højesteret finder, at der ikke er oplyst omstændigheder, som kan føre til, at betalingen på 388.031,25 kr. fra Y til X må anses for reelt at komme fra A. Beløbet kan derfor ikke modregnes i As gæld til X under konkurs.

Samlet konklusion

Efter modregning med 725.000 kr. skal A til X under konkurs betale 721.283,88 kr. med tillæg af rente som nedenfor bestemt. Højesteret bemærker herved, at parterne ikke har udtalt sig nærmere om, fra hvilke tidspunkter renten af dette beløb skal beregnes.

Sagsomkostninger

Efter sagens omfang, forløb og de nedlagte påstande skal A betale delvise sagsomkostninger til X under konkurs for byret og landsret med i alt 140.010,50 kr. Beløbet dækker retsafgift i forhold til det vundne beløb med 17.620 kr., halvdel af udgiften til vidne- og befordringsgodtgørelse med 2.390,50 kr. og delvise udgifter til advokatbistand med 120.000 kr. Det er indgået i omkostningsfastsættelsen, at A først for landsretten gjorde gældende, at der var tale om indfrielse af en kautionsforpligtelse.

For Højesteret skal ingen af parterne betale sagsomkostninger til den anden part til dækning af advokatudgift. X under konkurs skal betale 29.170,68 kr. til A. I beløbet indgår 26.560 kr., som dækker As udgift til retsafgift i forhold til det beløb, som han har fået medhold i for Højesteret, og 2.610,68 kr., som er halvdel af udgiften til vidnegodtgørelse for Højesteret.

THI KENDES FOR RET:

A skal til X A/S under konkurs betale 721.283,88 kr. med procesrente med tillæg af 2 % af 612.139,04 kr. fra den 31. december 2015 og af 109.144,84 kr. fra den 12. april 2016.

I sagsomkostninger for byret og landsret skal A betale 140.010,50 kr. til X A/S under konkurs.

I sagsomkostninger for Højesteret skal X A/S under konkurs betale 29.170,68 kr. til A.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse.

Sagsomkostningsbeløbene forrentes efter rentelovens § 8 a.